

Adını Koyamadım Karanlığımın

— ALP26 · 10 Şubat 2013

Bir uydu gibiyim
Başiboş tavaf ederken beni
Bir kristal gibiyim
Yağarken eriten benliğimi
Bir kum tanesi
Yoğrulurken midyede inci
Belkide bir mimik
Yok olmuşken yaşama sevinci

Ne ileri ne geri
Nede başka bir yöne gayretim
Boşluğun hoşluğunda karanlığı
Kemiklerime kadar hissettim
Zifirin de dibiyim sanki
Işığa küstüm karanlığa meşk ettim
Kimsenin suçu yok beni ben yaptım
Yalnızlığı seçtim
Savaşı kasten kaybettim

Biter mi bu hal bunalımda ibre
Çıkarmı bu ruh bir şuh ile
Karamsar bir şiir olur belki bir ışık
Döndürür beni bulamadığım benliğime
O zaman edersin sessiz bir veda
Herkes gibi musalla vaktinde
Belkide ererim huzura
Kavuşunca Hakkın rahmetinde